

12. številka.

V Ljubljani dne 16. junija.

II. leto 1883.

Vabilo na naročbo!

S prihodnjo številko prične se nova polu-
letna naročba na

„Ljudski Glas“.

Navzlic sovražnemu oviranju tako zvane
„prvaške“ stranke, katera sicer, kakor smo pri
zadnjih deželnozborskih volitvah videli, vedno
bolj peša, bomo i v prihodnje našemu geslu: Ne
oziraje se na prijateljstvo ali sovraštvo te ali
one stranke, povsodi, kjer krivico in zatiranje za-
pazimo in kjer nam je biti boj za pravico, zvesti
ostali. Ni nam torej treba še posebno naše č.
čitatelje in somišljenke k mnogobrojni podpori
in živahni agitaciji za naše glasilo vzpodbujati.
Sploh je vsim našim somišljenkem znano, da ne
želimo razširjanje našega lista iz sebičnih na-
menov, kajti nas nadvladajo žlahnejši čuti in
višja načela človečanska.

Torej naj — posebno gledé nove naročbe
— vsi naši prijatelji za razširjanje našega lista
delujejo in s tem svetu pokažejo, da so bedáki
óni, ki mislé svobodno mnenje zatreti, da so
bedáki vsi, ki mislé pravo ljudsko napredovanje
in njegove svobodonosne težnje in blagostanje
ovirati.

Ako bote, prijatelji dragi, za glasilo naše
— „Ljudski Glas“ — tudi bodočno tako požrtvo-
valno in marljivo delovali in se potezali, uvérjeni
bodite, da ni to nam samim v veselje, nego
vam v Vaš prid, ker bomo potem tem bolj
zmožni se z ljudskimi sovražniki bojevati in za
naša načela in v korist zatiranih stanov delovati.

Ob enem prosimo vse one č. gg. naročnike,
kateri so z naročnino še na dolgu, naj novce do
konca tega meseca vpošljejo, ker imamo tudi
mi svoje dolžnosti.

Tudi óni gospodje, kateri želijo list še na-
prej sprejemati in so samo za prvo poluletoje na-
ročnino plačali, naj isto blagovolé do konca
t. m. ponoviti, da se daljše pošiljanje ne pretrga.
Ljubljanske naročnike pa prosimo, naj naročnino
našemu poverjeniku g. Štefanu Verčiču proti iz-
kaznici izročé.

List velja do konca grudna t. l. 1 glđ. 50 kr.

Končno izrekamo vsem onim prijateljem in
č. g. dopisnikom, kateri so nas z nabiranjem na-
ročnikov tako izdatno podpirali, najtoplejšo zahvalo
in željo, naj nam tudi naprej svoje prijateljstvo
blagovolijo ohraniti!

Vredništvo in opravništvo „Ljudskega Glasu“
v Ljubljani:

Ferdinand Suhadobnik.

Mir na Kranjskem.

Deželnozborske volitve so ukončane in zbor
sam za Kranjsko sklican je v dan 25. t. m. v
posvetovanje na starem strelišči. Mej novovolje-
nimi poslanci, katere objavljamo na drugem mestu
našega lista, nahajamo v našo tolažbo tudi lepo
doneča imena, koja nam obetajo resnega delo-
vanja za prospeh cele dežele in — pomirjenje.

Kako zvočna, kaj ne, je ta beseda? In na-
rodnostni mir je v cesarstvu kakor Avstrija, kjer
skupno živé in bivajo raznotere narodnosti, dra-
gocen biser. Torej je želja gotovo opravičena,
da bi iz novih volitev tudi za našo domovino
procvelo narodnostno pomirjenje, koje naj bi se
krepilo in stalno utrdilo. In ne samo v naši
ožji domovini, tudi drugod, mej Čehi in Nemci,
Poljaki in Rusini itd., ki spadajo pod jedno in
isto kronovino, je uže pač skrajni čas, da poiščejo
pogojev, uvetov k mirnemu, složnemu sporazum-
ljenju.

Na duri naše trkajo vsi drugi višji in va-
nejši interesi, ki segajo globočeje v družbinsko
življenje nego narodnostne razlike. Priznati pa
moramo kar na ravnost, da na Kranjskem nij
tál, nij prostora za strankarsko despoti-
tijo. Povsodi se morajo narodnosti vzajemno
sporazumeti in vsaka jedrej proti drugi odjenjati
in biti tolerantne. Dosedanje narodnostne riva-
litate in odurni strankarski prepiri, le-ti storili
so vsako praktično materijalno vprašanje nemo-
goče in odvrčali splošno ljudsko pozornost po

polnem na drugo polje. Le-ti so delali ovire, da
se ljud ni mogel brigati za važne gospodarstvene
zadeve in njih posbešbo, česar je v resnici želel.

Pod takimi tužnimi razmerami trpeli so kaj
občutljivo meščanski elementi, obrtni in delavski
stan. Obče je znano, v kako bēdo je zabredel
nekdaj tako cvetoči obrtni stan. S krčevito ob-
upnostjo postavil se je le-ta po vsej Avstriji
energično v bran, da se otme nevarnosti; vsi
obrniki monarhije naše, katerekoli narodnosti in
in političnega mnenja, skupili so se svoje dni in
združili terjatve gledé stanovskega stališča, kar
je jasno svedočilo, da se v oziru materijalnih
ujmov, na polji občnega blagra kaj lahko doseže
mej avstrijskimi narodi sporazumljenje. Kje neki
stoji zapisano, da si Slovani in Nemci v Avstriji
morajo stati vedno nasproti kot bojujoči gladija-
torji? Obrtni stan reprezentuje pristni srednji
stan, neskaženo, pravo meščanstvo.

In baš zavedno meščanstvo moramo sma-
trati kot nositelja modernega državnega mišljenja,
novosegnih, svobodnostnih idej. Meščanstvo je
vtelesenje svobodomiselnih in demokratičnih na-
zorov. Torej pa more le tista država na po-
napredka in svobode dalje koračiti, v kojej je
meščanstvo v vsakem oziru zavedno in se nahaja
v srečnem in prospešnem položaji.

Pred vsem trebamo miru, odmôra, da
nam je možno svobodno in mirno posvetiti ve-
kanskemu delu gospodarstvenih pretvorb ali i-
form. Meščanske, kmetske in delavske ljuds-
vrste se morajo osvoboditi neznosnih okovov
ostudnega tlačenja. V to svrhu si pa morajo tu
vsi ti stanovi — naj govore uže katerikoli jez-
— podati bratovsko desnico! Nalog deželni
zborov je, da napravijo mir, da pomirijo razbu-
jene politične življe, takisto zahtevamo od našeg
Kjer temu nalogu nijso kos, potem pač ne vem
čemu zborujejo. Administrativne deželne zadeve
še ne završujejo celega poklica. V deželnih zborih
mora najti narodnostna sloga podstavek in po-
roštvo. Ako to izvrši naš prihodnji deželni zbor
o čimer ne dvomimo, si bo v istini pridobil ne-
minljivih zaslug za občni blagor, a avstrijskih
narodov združbi je s tem storil največjo, najple-
menitejšo uslugo! —

Zabavni del.

Bianca Dolore.

(Spisal Oskar Suhadobnik.)

Meseca avgusta 1881. l. umrl je v svojem
gradu Castelamar na necem skalnatem otoku
general Karlistov, nazivan Sennor Dolore y
Paz, v 63. letu dōbe svoje. Po končnem padcu
karlističnega rovanja podal sé je nejevoljen nad
prevaranem upanjem glede prihodnje sreče sé
svojo mladoletno soprogo, neko lepo in gorko-
krvno, pa tudi pobožno Lahinjjo na svoj grad,
čegar balkoni so se kaj prijazno vzpenjali nad
morjem. Neki star, gluhi in vojaško izšolan sluga,
kateri je ob jednom tudi kuharja nadomestoval,
in stara, pol slepa kmetica, ki je posel hišinje
opravljala, sta bila edina družbenika svojih gospo-
darjev in pozneje tužne vdove.

Donna Bianca Dolore stala je necega jesen-
skega večera na balkonu na zapadni strani gradu.
Solnce je kmalu zatonilo v morje, katero se je
v znožji mlade vdove enako rudečemu prtju mirno

razprostiralo. Lep večer je bil, Bianca Dolore
se je kmalu v veliko zamišljenost utopila; mi-
nulost, lepo minulost jej njen živahni duh v
plastičnih podobah naslikava.

Vidi se v duhu kakor šestnajstletna deklica
na vrtu neapolitanskega samostana, v kojem je
od skrbnih nun svojo izgojo dobivala. Spominja
se prav živo ónega dné, ko je po samostanskem
vrtu šetaje iztaknila vzad grmovjem pozabljena,
po polnem zarujovela vratica v visokem zidu in
nje dilice majala. Še zdaj, po sedmih letih, čuti
strah, kateri jo je prešinil, ko se je kos vratice
odlomil in ji v roki ostal ter ona z velikim
začudenjem zré v svet in — v obraz mla-
dega moža, kateri se je z nepopisljivim občudo-
vanjem na njo oziral.

S kakim strahom je, ko se je zopet zavedla,
desko iz rok zagnala! Kako boječa je v svojo
celico zletela, kjer se je razburjena na stol vrgla!
Kako se je potem, ko se je nekoliko oddahnila,
morala nad praznim strahom smejeti. Vsaj je
bil neznan mož vender tako lep mladenič in nje-
gove oči prav nič strašne, njegove ustnice tako
rudeče in bradica tako mehka. Oj, to je bila
nespametna!

V tihej noči je potem o njem sanjala in —
ne, to niso bile sanje, slišala je njegov glas, da,
da, le njegov glas je znal to biti. Pel je pod
njenim oknom:

Angelo del amore,
Dolcissimo cuore!

Dá, on je bil, spoznala ga je v mesečnem
svitu, premda je bil zaviti v črn plašč. Neprene-
homa zrl je na njena okna, a ona za njimi skrita
poslušala njegovo petje.

Drugi dan prišla je njena mati v samostan
ter ji naznanila, da se mora domov vrniti, ker
je nevesta srčnega junaka za sveto reč, generala
Dolore y Paz.

Šokala je — slovo od tovaršic in nún jemaje,
bilo ji je zelo hudó in žalostno je stopila čez
samostanski prag na solčnato cesto. Urno se je
okoli sebe ozrla, a ni videla družega nego velik
voz, v kojega sta bila vprežena dva konja, in
starega voznika Giovanija, kateri jo je v voz
spravil. Globoko je na tihem vzdihnila, ko so
konji potegnili voz.

Kmalu potem se poročil z generalom in se
poda ž njim v Pariz in po daljšem bivanju v
Parizu k armadi Donna Karla, pri kateri je njen

Lake (loše)

in
firneže

iz tovarne

Molyn in tovarš., Rotterdam

priporoča po izvirnih tovarniških cenah

August Treo,

Ljubljana, Preširnov trg 1.

Fran Anclin

gostilničar pri „Kroni“

v Gradišči št. 17

priporoča p. n. občinstvu svoja izvrstna vina, dobro pivo in najboljša jedila.

Na vrtu, kateri je posebno za družbinska večera pripraven, je tudi prostorno kegljišče.

Naročila sprejema g. **Gustav Treo**, trgovec na Preširnovem trgu.

Za 5000 kupljenih strešnih opek se garantira 5 let.

Lovro Treo-tova opekarna

pod Rožnikom (Rosenbüchel), tik novega strelišča, priporoča svojo dobro preskrbljeno zalogo opek za strehe, zidanje, tlakovanje in chohl-opek

po najnižjih cenah.

Naročila se sprejemajo v opekarni pri g. Gustav Treo-tu, prodajalnica z mešanim blagom, Preširnov trg, Kolodvorske ulice Rudolfove železnice št. 8, ker je tudi v ljubljanskem mestu zaloga.

Naročila se sprejemajo v zalogi **Kolodvorske ulice Rudolfove železnice št. 8.**

Za 5000 kupljenih strešnih opek se garantira 5 let.

Naznanilo otvorjenja.

Usojam se naznaniti, da sem na **Bregu v baron Cozbovej hiši št. 20** lastni vinotoč imenovan

„Bizeljski hram“

otvoril, kjer se toči cenó in pošteno vino, in sicer:

takozvani «cviček» po 24 kr., dober rudeč «cviček» po 28 kr., «istrijanec» najboljše vrste po 36 kr. in «bizeljanec», starina, po 40 kr. liter. — Vsa večja naročila na raznovrstna vina od 56 litrov višje izvršujejo se točno, najbolje iz «transitokleti» v Kolizeji. — Tudi imam **dalmatinska črna vina od 12 do 18 glđ. hkt.**, v zalogi. — Priporočam se z odličnim spoštovanjem

J. C. Juvančič, vinski trgovec v Ljubljani, Dunajska cesta šte. 21.

Usojam se naznaniti, da sem

gostilno pri „Lipi“

(Židovske ulice)

zopet v najem vzela.

Najboljša Koslerjeva piva, izvrstna bizeljska vina, okusna in cena jedila in dobro postrežbo zagotavljam mojim častitim gostom. Prosim torej mnovega obiskovanja moje gostilne, zahvaljujé se za dosedanje zaupanje.

Odličnim spoštovanjem

Marija Zierer.

H. HAUPTMANN
LJUBLJANA,
tovarna za lake, firneže, oljnate barve.

Velika zaloga

firnežev in lanenega olja, lakov,
angležki in lastni izdelki,
oljnatih barv,
kemičnih barv,
zemeljske in lazur-barve,
bimskamna in osteklenega papirja
za malarje in mazarje,
tudi velik izbor zeló dobrih
zidarskih čopičev.

Fran Hartmann,

klobučar na Karlovskem predmestji,
Tesarske ulice št. 2,

priporoča svoje **klobučarske izdelke** po najnižjih cenah.

Dobri klobuki se dobivajo pri njem od 60 kr. do 1 gold. 60 kr.

Popravljanje in moderniziranje starih klobukov se za 80 kr. čudo hitro izvršuje.

Tudi prodaja klobuke v velikem.

Bratov Koslerjevo

pivo v steklenicah

priporoča

v zaboječih po 25 do 50 steklenic

A. Mayer, Ljubljana.

2 krepka učenca

se sprejmeta pri

kleparji **L. M. Ecker-ji**
na Dunajski cesti št. 5.

Kterikoli od teh dveh 50 gold. na leto plačati hoče, se bo samo tri, sicer pa štiri leta učil.